

2. 182.

78 N 14 [146]

fol

IN FVNERE
VIRI
MAGNIFICI, SVMME REVERENDI ATQVE
DOCTISSIMI,
DOMINI
IOANNIS SIMEONIS
LINDINGER,

THEOLOGIAE DOCTORIS, EIVSDEMQUE VT ET
LINGVARVM ORIENTAL. ET HISTORIARVM PROFESSORIS PVBL.
ORDINARIJ, ET RECTORIS PERPETVI ILL. GYMNASII ACAD.
ANHALTINI, INSPECTORIS SCHOLAE TRIVIALIS AD ST.
IOANNEM, ERVDITORVM BERNBVGENSIVM
TRIBVLIS ETC.

DE STUDIO AVCTORVM VETERVM
CLASSICORVM,

CVIVIS ERVDITO MAXIME NECESSARIO,

NON NVLLA

PRAEFATVR

FRIEDERICVS GEORGIVS AVGVSTVS
LOBETHAN, P.P.

SERVESTAE,
TYPIS IO. AVG. CHRIST. BÖHMII, ILL. GYM. ACAD. CHALCOGRAPHI.
MDCCLXXXIII.

Kapsel 78 N 14 [146]

X 3185203

AK

191

Auctorum veterum Classicorum, Graeciae Latineque, notitiam ad solidam eruditionem comparandam multum conferre, omnes non negant. Primordia studiorum ab hisce Auctoribus esse capienda iam dudum existimantur sapientes. Modo si ad causas, quae studium Auctorum classicorum tanti momenti est, respexeris: non vnam esse eandemque Eruditorum de illis sententiam, mihi concedas necesse est. Enimvero nec de vi singulari eorum, animum humanum ad res magnas agendas & cogitandas impellendi incitantique, nec de solida literas tractandi ratione, quam demonstrant, nec de vbertate ingenii, quae ex iis elucet, nec de virtute eorum, ingenium & omnes ac singulas animi facultates componendi, regendi, corroborandi, sapientes, studium Auctorum classicorum commendantes, cogitarunt semper. Plures horum sapientum substituerunt in verbis, resque neglexerunt; et dum solliciti fuerint, de Phraeologia Veterum & de crisi verborum, in iis obuenientium, nil amplius curarunt. Alii ad res quidem respexere: at scientiarum fere omnium incrementa, quae demum Recentiorum studio atque industria sunt illae consecutae, non satis magni momenti habuere; saltem non ita magni, ut ne de materia scientiarum, quae in classicis Veterum scriptoribus occurrit, plus iusto magnam habuissent existimationem; hique non minus ac illi usus peculiaris horum scriptorum postremam rationem plerumque habuerunt. Iam si dicendum quod res est, Auctores classici, graeci & latini, in studio linguarum, *ceu formarum & imaginum cogitationum*, tam lato, tam foecundo, tam alto, vtramque faciunt paginam omnino: at et in scientiis, quas vulgo reales vocamus, usus eorum est insignis; omnesque vana ratione tractantur, in omnibus non ita versamur; ac eruditum veri nominis decet, in quibus Auctores classici *nobis non praeuident, mentemque nostram non disponunt*. De nulla eruditionis parte hoc magis valet, quam de Historia & de Philosophia, speculativa praefertim, his fulcris ac praefidiis scientiarum. Sed & de Theologia idem demonstravit cel. noster LINDINGERVS, cuius obitum praematurum nunc lugent Musae, in dissertatione sua inaugurali, habita Marburgi Cattorum A. MDCCCLX. Neque defuerunt, qui usum Scriptorum Graeciae atque Latii in Jurisprudencia & in Arte salutari, plus vna ratione commonstrarunt. Nihil autem magis horum Scriptorum, tanquam subdiorum omnis solidae doctrinae, usum declarat, quam ipsa excellens eruditio & habitus sentiendi singularis Virorum, qui eos in succum & sanguinem verterunt, quique finem, ob quem a nullo erudito sunt negligendi, sibi ante oculos positum habuerunt; nempe acumen ingenii, copiam verborum & phrasium vere elegantium, & exercitium iudicii sanioris.

Haec sunt, quae de usu Scriptorum Graeciae atque Latii praefari tantum licuit in Virum, qui non modo exquisitissimam
horum

L 191

horum Scriptorum collectionem sibi comparaverat, sed & iis familiarissime utebatur; in Virum, cuius praestantiam & vim singularem in sermone latino amicus eius eruditus in literis ad me missis ita laudibus suis extollit:

„Sein Latein ist gewählt, rein, zierlich, sehr numerös, oder wohlklingend. Der sel. D. Ernst Friedrich Bernsdorff in Wittenberg, mein gelehrter Freund bis ans Ende, hatte einen reinen, zierlichen, leichtfließenden lateinischen Stil, als Theolog, bey denen es immer etwas seltenes ist; allein er pries Hrn. D. Lindingers Stil gar sehr. — Der Augenschein giebt, daß Hrn. D. Lindingers lateinischer Stil aus großer Bekanntschaft mit den Alten, diesen ewigen Mustern aller Wortzwerde, entsanden ist. Seine Schrift, de Daemone &c. ist so ganz ein Produkt der reinsten, saubersten, und schönsten Wortforschung, mit der scharfsinnigsten sachhistorischen Kenntnuß und edelsten Freymüthigkeit verbunden.“

Fuit is IOANNES SIMEON LINDINGER, dum in vivis esset, Theologiae Doctor, eiusdemque vt & linguarum orientalium & historiarum antiquitatumque Professor Publicus Ordinarius, Gymnasii Academici Anhaltini, quod Servestae floret, Rector Magnificus & perpetuus, Scholae Ioannaeae Inspector, Testamenti nobilis gentis Hanstengeliae Tutor, Eruditorum Bernburgensium Tribulis. Natus erat Stendaliae A. MDCCXXXIII. IACOBO LINDINGER, Cive huius Urbis principalis Veteris Marchiae Patre vsus. Postquam in schola oppidana urbis patriae prima scientiarum fundamenta posuerat, Berolinum petiit & Halam, studiorum gratia. Studiis academicis absolutis, moribus ac studiis Nobilis cuiusdam praefuit, itemque Informatior Orphanotrophei Kornmesseriani quod Berolini est, per aliquod tempus fuit. Deinde & quidem A. MDCCCLI. qua Rector Gymnasii Illustris Reformatorem Halam est vocatus. Et tandem

SERENISSIMI PRINCIPES ANHALTINI REGENTES

eum Hala A. MDCCCLX huc vocarunt Rectorem & Professorem Gymnasii Academici Anhaltini, cuius

NVTRITORES CLEMENTISSIMI PRINCIPES ANHALTINI REGENTES

sunt. Eodem quoque anno Gradum Doctoris Theologiae apud Marburgenses adsevit. Malo hypochondriaco, quo iam dudum laboraverat, tandem plane succubuit, et XI. Calend. Decembr. MDCCCLXXXIII. in vivis esse desit; VII. vero Calend. Decembr. e. a. ad funus eiusdem more solito ducendum dies est praestitutus.

Scripta,

Scripta, quibus Eruditos donavit, sunt (vt Orationes sollemnes, quas *de rebus externis in educationem redundantibus, de fatis doctrinae salutaris, de natura actionum morali, de Theologo Christiano decori studioso*, habuit variis occasionibus, praetermittam) haec sequentia:

- 1) Quid de nonnullis Lyeurgi institutis sit sentiendum, contra *Comitem Passeranum*. 1751.
- 2) Beurtheilung des bey den Chinesern üblichen Unterrichtes der Jugend. 1752.
- 3) Geprüfter Entwurf der chinesischen Staats- und Jugendlehre und Fortsetzung desselben, 1753.
- 4) Untersuchung einiger unter den Römern üblichen Höflichkeitsbezeugungen. 1753.
- 5) Cultura iuventutis romanae. Sect. I-IV.
- 6) De educatoribus veterum Romanorum. 1756.
- 7) Nachricht von den alten Persern. 1756.
- 8) Die Athenienser. 1757.
- 9) Die Karthaginenser. 1757.
- 10) Die alten Römer. 1758.
- 11) Auf das Absterben des Hrn. Prof. d. Theol. J. G. Michaelis. 1758.
- 12) Die Spartaner. 1758.
- 13) Fortgesetzte Nachrichten von den Spartanern. 1759.
- 14) Beschluß der Nachrichten von den Spartanern. 1760.
- 15) Diss. de vsu Scriptorum Graeciae ac Latii in Theologia. Marb. 1760.
- 16) Predigten. 1761.
- 17) Staat und Charakter der Athenienser. Halle 1766.
- 18) Berühmte Staaten des Alterthums. Halle 1760. (qui liber in linguam Gallicam Lutetiae Parisiorum, & in linguam Russiacam est transversus.)
- 19) Commendatio studiorum iuris, Progr.
- 20) Christus decori Iudaici Cultor; contra Sam. Stryckium. Servest. 1774.
- 21) De Ebraeorum veterum arte medica, de daemone & daemoniacis. Serv. 1774. — de cuius libelli translatione in linguam belgicam, a Rützio quodam instituenda, iam aibi a me dictum est.

Scripta erudita *de furto per lancem & licium concepto; de ventis daemonum effectis, religiose cultis; & de Hippocrate, seu aquae rima*, quae edere constituerat, (quantum equidem scio) ad finem haud perduxit.

„Gymnasium (haec verba Viri illius Magnifici & Eruditi, quae simili occasione literis consignavit ipse, nunc repetere mihi liceat) Gymnasium, Ascaniae decus, luget, lugent Musae Musis amicum, praecipuntque lugubres cantus. — Praeterea mori nemo sapiens miserum duxit, mors enim non omnia delet, contra est commutatio vitae melioris, & quies laborum ac miseriarum, quam sapientes nunquam inviti oppetiverunt.“

H. 182.

78 N 14 [146]

fol

IN FVNERE
VIRI

MAGNIFICI, SVMME REVERENDI ATQVE
DOCTISSIMI,

DOMINI

NIS SIMEONIS
NDINGER,

DOCTORIS, EIVSDEMQUE VT ET
TAL. ET HISTORIARVM PROFESSORIS PVBL.
CTORIS PERPETVI ILL. GYMNASII ACAD.
PECTORIS SCHOLAE TRIVIALIS AD ST.
ERVDITORVM BERNBVRGENSIVM
TRIBVLIS ETC.

O AVCTORVM VETERVM
CLASSICORVM,

VDITO MAXIME NECESSARIO,

NON NVLLA

PRAEFATVR

VS GEORGIVS AVGVSTVS
LOBETHAN, P. P.

SERVESTAE.

T. BÖHMII, ILL. GYM. ACAD. CHALCOGRAPHI.
MDCCLXXXIII.

Kapsel 78 N 14 [146]

X. 3185203

AK

